

at der blev Pensionater, hvor en brav Kvinde var som en Moder for de hjemløse, men disse Tilfælde vilde høre til de sjældne. Mængden af Tjenestepiger have intet eller ikke noget godt Hjem i Nærheden, og Pensionater, der kun for Aftenen eller Natten skulde optage Pigerne, vilde snarest dannes af dem, der kun tænkte paa egen Fortjeneste, og som, da de have andet Erhverv, ogsaa havde andre Forbindelser, der kunde bringe Fare. Den fuldstændige Mangel paa Kontrol, eller lad os sige Deltagelse med Pigens øvrige Liv, vilde da lede hende i Fristelser af forskellig Art og løsne Forholdet til dem, hun havde lovet sit Arbejde, i en meget betænkelig Grad. Vel véd jeg, at Tidens Fordring paa Frihed og Selvstændighed for den enkelte — sikkert et Fremskridt, naar Følelsen af Ansvar følger med — gjør det gamle Forhold, hvor det traadte frem i sin smukkeste Skikkelse, og hvor Husfader og Husmoder følte sig ansvarlige for deres Husfolks Sæder og Livsforhold, uholdbart, men tage vi enligstillede Kvinder i vor Tjeneste, da kunne vi, selv om det ikke er Børn, dog ikke frigjøre os for ethvert Ansvar og tør ikke gjøre Forholdet løsere end nødvendigt. Lad os da beholde den Pligt at give vore Tjenestepiger et Hjem i vort Hus, lad det være en uafviselig Fordring til den Familie, der vil have en Tjenestepige, at hun skal have et ordentligt Værelse med Kakkelovn, hvor hun kan indrette sig hyggelig og se en og anden hos sig, lad hende have Ret til at gaa ud til visse Tider; men vilde vi blot have hendes Arbejde og etablere et Forhold, der løste os fra enhver Forpligtelse med Hensyn til hendes øvrige Liv, da vilde vi i mange Tilfælde paadrage os Ansvar for hendes Fordærvelse og have formindsket den Sympathiens Atmosfære, hvori vi alle leve og trives bedst.

Men naar jeg end saaledes mener, at det vilde gjøre ondt værre for begge Parter, om vi i dette Punkt fulgte Frøken Iversen, haaber jeg dog, at vi af hendes Forslag i det hele maa kunne uddrage noget godt og føre det ud i Praxis. Det vil i Sandhed være ubekvem at have sluttet en Kontrakt med sin Tjenestepige, der i den Grad bestemmer, hvor meget Arbejde, der kan fordres af hende og i hvilken Tid hun har at være til Disposition, at hun er i sin gode Ret, naar hun nægter os sin Tjeneste ud over den, men kan en saadan Ordning forbedre Forholdet, forbedre Menneskene, bliver det alligevel